

Links: Portret van Dolly Bellefleur door Thé Tjong King.
Onder: Cover van *Sngfstvl & Strips*.

Eurovisie Songfestival in een stripwolkje

Een Eurovisie-act overleeft het niet zonder grote zorg voor het beeld, aldus *Sandra van Heerma van Voss*. Een strip biedt dit jaar soelaas.

Jaren voor de geboorte van Dolly Bellefleur, zijn platinablond alter ego, werd cabaretier Ruud Douma gepest op school en kwam hij vaak „behoorlijk down” thuis. Maar dan was er ‘Ding-a-Dong’, het liedje waarmee de Enschedese popgroep Teach In in 1975 het Eurovisie Songfestival won. Het singletje schalde door de slaapkamer totdat de tekst (‘*When you think it’s all over [...] Dry your tears and forget all your sorrow*’) hem er weer bovenop had geholpen. Het werkt nog altijd als „muzikale prozac”, vertelt hij.

De innige band met het Songfestival is gebleven. Elk jaar maakt en zingt Dolly Bellefleur een hertaling van de Nederlandse inzending, compleet met videoclip. En de afgelopen jaren presenteerde ze Douze Points Live in het Groninger Forum, waar bij 150 fans samen naar de finale kijken en worden toegezongen door Bellefleur en oud-deelnemers als Marga Bult en Teach In-zangeres Getty Kaspers.

Vorig jaar kwam die traditie, zoals zoveel, abrupt tot een halt, maar dit jaar maakt Bellefleur het - coronaproof - meer dan goed: samen met striptekenaar Margreet de Heer stelde ze een album samen, *Sngfstvl & Strips*, waarin een puike selectie van Nederlandse tekenaars los mag gaan op het thema.

Het resultaat is een soort vrolijke minencyclopedie, propvol strips, interviews en lesjes cultuurgeschiedenis. Blanco scorijsten, recepten voor crostini en een quiz (‘Alle Dertien Drank’) dienen om de drie tv-avonden (18, 20 en 22 mei) verder mee te veraangamen - en voor wie ze

liever overslaat, biedt het boek een muisstille ontsnapping.

Strips en Eurovisie hebben nogal wat gemeen, betoogt Tom Mikkers in zijn bijdrage: beide gelden als ‘lage’ cultuurvormen, veel liedteksten zouden zo in een stripwolkje passen en strips en songs gedijen beide goed op veel visueel spektakel. Sinds de komst van kleurentelevisie in 1968 overleeft een Eurovisie-act niet zonder grote zorg voor het beeld, en animaties maken daar al decennia deel van uit. Måns Zelmerlöw, de Zweedse winnaar van 2015, zong in zijn ‘Heroes’ live een getekend poppetje toe.

Sommige tekenaars blijken superfans: voor cartoonist Berend Vonk is het Songfestival elk jaar een inspirerende duik in „een parallelle wereld [als die van] Harry Potter”, Joost Swarte ontwerpt jaarlijks een invulformulier voor wie bij hem thuis komt meekijken.

Ernstiger bijdragen zijn er ook. Mas Hab legt in twee pagina’s fijntjes uit dat de inkomsten die de organisatie van het Songfestival voor de stad Rotterdam genereert geen effect zullen hebben op de hoge armoedecijfers. Jiro Ghianni tekent op hoe weinig er met de recente omarming van het Songfestival door de mainstream werkelijk verandert voor de mensen die er sinds jaar en dag een veilig thuis vinden. „Homo’s zijn altijd zóó gezellig!”, laat hij een vriendinnenclubje kraaien. Zelf zit hij er als transgender zwiingend naast.

Sngfstvl & Strips is voor € 9,95 verkrijgbaar bij de boekhandel en via www.strips.nu